

به نام خدا

دعای ندبه

ستایش خاص خدا، پروردگار جهانیان است و درود و سلام خدا، سلامی کامل، بر سرور ما محمد، پیامبرش و اهل بیت او، خدایا تو را ستایش بر آنچه به آن جاری شد قضای تو درباره اولیایه، آنانکه تنها برای خود دینت برگزیده، آنگاه که برای ایشان اختیار کرد، فراوانی نعمت پابرجایی که نزد توست، نعمتی که تباهی و نابودی ندارد، پس از آنکه بملیل بودن نسبت به رتبه های این دنیای فرومیا، و زیب و زیورش را با آنان شرط نمود، آنان هم آن شرط را از تو پذیرفتند، و تو هم وفا نمودن به آن را از جانب آنان دانست، پس قبولشان کرد، و مقرب درگاهشان نمود، و برای آنان یاد والا، و ثنای روشن پیش آورد، و فرشتگانت را بر آنها فرو فرستاد، و به وحی ات اکرامشان فرمود، و به دانشت به آنان عطا کردی و ایشان را دست آویز به سویت و وسیله به جانب خشنودی ات قراردادی [۱](#)

پس بعضی را در بهشت جای داد، و بعضی را برای خود دوست صمیمی گرفت، و از تو درخواست نام نیک، در میان آیندگان کرد، و تو درخواست او را اجابت نمودی و نامش را بلند آوازه کرد، و با بعضی از میان درخت سخن گفت، سخن گفتنی خاص، و برای او برادرش را یاور و وزیر قرار داد، و بعضی را بدون پدر به وجود آورد، و دلایل آشکار به او عنایت فرمودی و به روح القدس او را تأیید نمود، و برای همه آنان شریعت مقرر کردی، و راه را روشن و واضح ساخت، و جانشینانی اختیار کرد، و نگهبانی پس از نگهبانان زمانی تا زمانی دیگر، برای برپا داشتن دینت، و حجتی بر بندگان، برای اینکه حق از جایگاهش برداشته نشود، و باطل بر اهل حق پیروز نگردد، و احدی نگوید چه می شد اگر برای ما پیامبری بیمدهنده مقررستاد، و پرچم هدایت برای ما برپا مئمودی، تا بر این اساس از آیات پیروی می کردیم، پیش از آنکه خوار و رسوا شویم، [۲](#)

تا اینکه مقام رسالت و هدایت را به حبیب و برگزیده ات محمد (درود خدا بر او خاندانش) رساندی، پس بود همانگونه که او را برگزید، سرور مخلوقات، و برگزیده برگزیدگان، و برترین انتخاب شدگان، و گرامی ترین معتمدان، و او را بر پیامبران مقدم نمود، و بر جن و انس از بندگان برانگیختی، و مشرقها و مغربهایت را زیر پایش گذارد، و براق را برایش مسخر ساخت، و آن شخصیت بزرگ را به آسمان بالا برد، و دانش آنچه بوده، و خواهد بود تا سپری شدن آفرینشت به او سپرد، سپس او را با

فرو انداختن هراس در دل دشمن یاری داد، و به جبرائیل^۱ و میکائیل و نشانداران از فرشتگان قرار گرفت، و به او وعده دادی که دینش را بر همه دینها پیروز گردانی^۲ گرچه مشرکان را خوش نیاید و این کار پس از آن بود که در جایگاه راستی از اهلش جایش دادی، و قرار دادی برای او و ایشان نخستین^۳ خانه ای که برای مردم بنا شد، که در مکه است، خانه بابرکت، و مایه راهنمایی برای جهانیان، در آن خانه نشانه های آشکاری است، مقام^۴ ابراهیم، و هر که وارد آن شد، در امان بود، در حق آنان فرمود: جز این نیست که خدا اراده فرمود، پلیدی را از شما خانواده ببرد، و شما را پاک گرداند، پاک کردنی شایسته، [۳](#)

سپس پاداش محمد را در قرآنت مودت اهل بیت او قرار داد، و فرمودی^۵ بگو من از شما برای رسالت پاداشی جز مودت نزدیکانم نمی خواهم، و فرمود: آنچه به عنوان پاداش از شما خواستم، آن هم به سود شماست، و فرمود: من از شما برای رسالت پاداشی نمی خواهم، جز کسی که بخواهد، راهی به جانب پروردگارش بگیرد، پس آنان راه به^۶ سوی تو بودند، و راه به حریم خشنودی ات،^۷ انگاه که روزگار آن حضرت سپری شد، نماینده اش علی بن ابیطالب (درود تو بر آن دو و خاندانشان باد)، برای راهنمایی برگماشت، چرا که او بیملا دهند، و برای هر قومی راهنما بود، پس درحالی^۸ که انبوهی از مردم در برابرش بودند فرمود: هر که من سرپرست او بودم، پس علی سرپرست اوست، خدایا دوست بدار کسی که علی را دوست دارد، و دشمن بدار کسی را که دشمن علی است، و یاری کن هر که او را یاری کند، و خوار کن هر که او را وا گذارد، [۴](#)

و فرمود: هر که من پیامبرش بودم، پس علی فرمانروای اوست، و فرمود: من و علی از یک درخت هستیم، و سایر مردم از درختهای گوناگونند، و جایگاه او را نسبت به خود همچون جایگاه هارون به موسی قرار داد، و به او فرمود: تو نسبت به من به منزله هارون نسبت به موسای، جز اینکه پس از من پیامبر نیست، و دخترش سرور بانوان جهانیان را به همسری او در آورد، و از مسجدش برای او حلال کرد، آنچه را برای خودش حلال بود، و همه درهایی را که به مسجد باز می شد بست مگر در خانه او را،^۹ انگاه علم و حکمتش را به او سپرد، و فرمود: من شهر علمم و علی در آن شهر است، پس هر که اراده شهر علم و حکمت کند، باید از در آن وارد شود، سپس گفت: تو برادر و جانشین و وارث من، گوشتت از گوشت من، و خونت از خون من، و آشتی با تو، آشتی با من، و جنگ با تو، جنگ با من است، و ایمان با گوشت و خونت آمیخته شده، چنانکه با گوشت و خون من درآمیخته و تو فردای قیامت کنار حوض کوثر جانشین من، و تو قرضم را میپرداز، و به وعده های من وفا می کنی، و شیعیان تو بر منبرهایی^{۱۰} از نورند، درحالی که رویشان سپید، و در بهشت پیرامون من، و همسایگان منند، [۵](#)

و اگر تو ای علی نبودی، اهل ایمان پس از من شناخته نمی شدند، و آن حضرت پس از پیامبر، مایه هدایت از گمراهی و نور از نابینایی و ریسمان استوار خدا و راه راست او بود، با نزدیک اش در خویشاوندی به رسول خدا، کسی بر او پیشی نگرفت، و همچنین با سابقه اش در دین، کسی بر او مقدم نبود، و در فضیلتی از فضائل هیچکس به او نرسید، کار پیامبر (درود خدا بر او خاندانش) را پی گرفت، و براساس تأویل قرآن جنگ می کرد، و درباره خدا سرزنش هیچ سرزنشکننده ای را به خود نملگرفت، خون شجاعان عرب را، در راه خدا به زمین ریخت، و دلاوران شان را از دم تیغ گذراند و با گرگان شان در افتاد، پس به دلهایشان کینه سپرد، کینه جنگ بدر و خیبر و حنین و غیر آنها را، پس دشمنی او را در نهاد خود جا دادند و به جنگ با او رو آوردند، تا پیمان شکنان و جفا پیشگان و خارج شدگان از دایره دین را کشت، و هنگامی که درگذشت و او را بدبختترین پسینیان، که از بدبختترین پیشینیان کرد، به قتل رساند، دستور رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش) درباره هدایت کنندگان، از پس هدایت کنندگان، امامان بعد از پیامبر، اطاعت نشد، دامت بر دشمنی نسبت به آن حضرت پافشاری کردند، و برای قطع رحم او، و تبعید فرزندانش گرد آمدند، مگر اندکی از کسانی که برای رعایت حق درباره ایشان به پیمان پیامبر وفا کردند [۶](#)

پس کشته شد آنکه کشته شد، و اسیر گشت آنکه اسیر گشت، و تبعید شد آنکه تبعید شد، و قضا بر آنان جاری شد به آنچه که بر آن امید پادشاه نیک می رود، زیرا زمین از خداست، آن را به هرکه از بندگان بخواهد به ارث می دهد، و سرانجام از آن پرهیزگاران است و منزّه است پروردگار ما که به یقین وعده پروردگارمان انجام شدنی است، و خدا هرگز از وعده خویش تخلف نمی کند و او نیرومند حکیم است، پس بر پاکیزگان از اهل بیت محمد و علی (درود خدا بر ایشان و خاندانشان)، باید گریه کنندگان بگریند، و زاری کنندگان بر ایشان زاری کنند، و برای مانند آنان باید اشکها روان شود، و فریاد کنندگان فریاد زنند، و شیون کنندگان شیون کنند، و خروشدگان بخروشدند، [۷](#)

حسن کجاست؟ حسین کجاست؟ فرزندان حسین کجایند؟ شایسته ای پس از شایسته دیگر راستگویی پس از راستگویی دیگر، راه از پس راه کجاست؟ کجاست بهترین برگزیده بعد از بهترین برگزید؟ کجایند خورشیدهای تابان، کجایند ماههای نورافشان، کجایند ستارگان فروزان، کجایند پرچمهای دین، و پایه های دانش، کجاست آن باقیمانده خدا که از عترت هدایتگر خالی نشود، کجاست آن مهیا گشته برای ریشه لکن کردن ستمکاران، کجاست آنکه برای راست نمودن انحراف و کجی به انتظار اویند، کجاست آن امید شده برای از بین بردن ستم و دشمنی، کجاست آن ذخیره برای تجدید فریضه ها و سنتها، کجاست آن برگزیده برای بازگرداندن دین و

شریعت، کجاست آن آرزو شده برای زنده کردن قرآن و حدود آن، کجاست احیاگر نشانه های دین و اهل دین، کجاست درهم شکننده شوکت متجاوزان، کجاست ویرانکننده بناهای شرک و دورویی، کجاست نابودکننده اهل فسق و عصیان و طغیان، کجاست دروکننده شاخه های گمراهی و شکافاندازی، کجاست محوکننده آثار انحراف و هواهای نفسان، کجاست قطعکننده دامهای دروغ و بهتان، کجاست نابودکننده سرکشان و سرپیچی کنندگان، کجاست ریشهکنکننده اهل لجاجت و گمراهی، و بی دینی [۸](#)

کجاست عزتبخش دوستان و خوارکننده دشمنان، کجاست گردآورنده سخن بر پایه تقوا، کجاست در راه خدا که از آن آمده شود، کجاست جلوه خدا، که دوستان به سویش روی آورند، کجاست آن وسیله پیوند بین زمین و آسمان، کجاست صاحب روز پیروز، و گسترنده پرچم هدایت، کجاست گردآورنده پراکندگی صلاح و رضا، کجاست خواهنده خون پیامبران و فرزندان پیامبران، کجاست خواهنده خون کشته در کربلا، کجاست آن پیروز شده بر هر که به او ستم کرد و بهتان زد، کجاست آن مضطری که اجابت شود هنگامی که دعا کند، کجاست سرسلسله مخلوقات، دارای نیکی و تقوا، کجاست فرزند پیامبر برگزیده، و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجه روشن جبین، و فرزند فاطمه کبری؟، [۹](#)

پدر و مادر و جانم فردایت شود، برایت سپر و حصار باشم، ای فرزند سروران مقرب، ای فرزند نجیبان گرام، ای فرزند راهنمایان راه یافته، ای فرزند برگزیدگان پاکیزه، ای فرزند بزرگواران نجیب، ای فرزند پاکان پاکیزه، ای فرزند بزرگواران برگزیده، ای فرزند دریاهای بی کران بخشش گرامی تر، ای فرزند ماههای نورافشانی، فرزند چراغهای تابانی، فرزند ستارگان فروزانی، فرزند اختران درخشان، ای فرزند راههای روشنی، فرزند نشانه های آشکار، [۱۰](#)

ای فرزند دانشهای کاملای فرزند آیینهای مشهور، ای فرزند نشانه های حفظ شده، ای معجزات موجود، ای فرزند دلیلهای محسوس، ای فرزند راه مستقیم، ای فرزند خبر بزرگ، ای فرزند کسی که در ام الكتاب نزد خدا، والا و حکیم است، ای فرزند آیات و نشانه ها، ای فرزند دلیلهای آشکار، ای فرزند برهانهای نمایانی، فرزند حجت‌های رسا، ای فرزند نعمتهای کاملای فرزند طه و آیات محکم، ای فرزند یس و ذاریات، ای فرزند طور و عادیات، ای فرزند کسی که نزدیک شد، آنگاه در آویختن تا آنکه در دسترسی و نزدیکی به خدای علی اعلم به فاصله دو کمان یا کمتر بود، [۱۱](#)

ای کاش می دانستم خانه ات در کجا قرار گرفته، بلکه می دانستم کدام زمین تو را برداشته، یا چه خاکی؟ آیا در کوه رضوایی یا در غیر آنجا در زمین ذی الطوایی؟ بر من سخت است که مردم را می بینم، ولی تو دیده نمی شوی، و از تو نمی شنوم صدای محسوسی و نه راز و نیاز، بر من سخت است که تو را بدون من گرفتاری فرا گیرد، و از من به تو فریاد و شکایتی نرسد، جانم فدایت، تو پنهان شده ای هستی که از میان ما بیرون نیست، جانم فدایت، تو دوری هستی که از ما دور نیست، جانم فدایت، تو آرزوی هر مشتاقی که آرزو کند، از مردان و زنان مؤمن که تو را یاد کرده، از فراق ناله کنند، جانم فدایت، تو قرین عزت، که کسی بر او برتری نگیرد، جانم فدایت، تو درخت ریشه دار مجدی که همطرازی نپذیرد، جانم فدایت، تو نعمت دیرینه ای که او را ماندنی نیست، جانم فدایت، تو قرین شرف، که وی را برابری نیست، ۱۲

تا چه زمانی نسبت به تو سرگردان باشم، ای مولایم، و تا چه زمان با کدام بیانی تو را وصف کنم، و با چه راز و نیازی؟ بر من سخت است که از سوی غیر تو پاسخ داده شوم، و سخن مسرت بخش بشنوم، بر من سخت است که برای تو گریه کنم، ولی مردم تو را وا گذارند، بر من سخت است که بر تو بگذرد و نه بر دیگران آنچه گذشت، آیا کمک کننده ای هست، که فریاد و گریه را در کنارش طولانی کنم؟ آیا بی تابی هست؟ که او را در بی تابی اش، هنگامی که خلوت کند یاری رسانم، آیا چشمی هست که خار فراق در آنجا گرفته، پس چشم من او را بر آن خار خلیدگی مساعدت کند، آیا به جانب تو ای پسر احمد راهی هست، تا ملاقات شود، آیا روز ما به تو با وعده ای در می پیوندد تا بهره مند گردیم، چه زمان به چشمه های پر آبت وارد می شویم، تا سیراب گردیم، چه زمان از آب وصل خشکوارت بهره مند می شویم؟ که تشنگی ما طولانی شد، چه زمان با تو صبح و شام می کنیم، تا دیده از این کار روشن کنیم، چه زمان ما را می بینی و ما تو را می بینیم، در حالی که پرچم پیروزی را گسترده ای، آن روز در می رسد که ما را بینی که تو را احاطه کنیم، و تو جامعه جهانی را پیشوا می شوی در حالی که زمین را از عدالت انباشته و دشمنانت را خواری و کیفر چشاندی، و متکبران و منکران حق را نابود کرده ای و ریشه سرکشان را قطع نموده ای، و بن ستمکاران را برکنده ای، تا ما بگوییم: ستایش خاص خدا، پروردگار جهانیان است. ۱۳

خدایا تو برطرف کننده سختیها و حوادث ناگوار، از تو یاری مطلبم، که یاری و کمک تنها نزد توست، و تو پروردگار آخرت و دنیای پس ای فریادرس درماندگان، به فریاد بنده کوچک گرفتارت برس و سرورش را به او نشان بده ای صاحب نیروهای شگرف، و به دیدار سرورش، اندوه و سوز دل را از او بزدای، و آتش تشنگی اش را خاموش کن، ای که بر عرش چیره ای و بازگشت و سرانجام به سوی اوست، خدایا، ما بندگان به شدت

مشتاق به سوی اُولیّ تو هستیم، آنکه مردم را به یاد تو و پیامبرت اندازد، و تو او را برای ما نگهبان و پناهگاه آفریدی، و او را قوم و امان ما قرار دادی، و او را پیشوای اهل ایمان از ما گردانیدی، از جانب ما به او تحیت و سلام برسان، و به این وسیله اکرام بر ما را ای پروردگار بیفزای، و جایگاه او را، جایگاه و اقامتگاه ما قرار ده، و نعمت را با پیش انداختن او در پیش روی ما کامل گردان، تا ما را وارد بهشت‌هایت نماید، و به همنشینی شهیدان از بندگان خالصت نایل نماید. [۱۴](#)

خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و درود فرست بر محمد جدّ او و رسولت، آن سرور بزرگتر، و بر پدرش آن سرور پس از پیامبر و بر جدّه اش صدیقه کبریه، فاطمه دختر محمد، و بر کسانی که بزرگزیدنی از پدران نیکوکار و بر خودش، برترین و کاملترین و تمامترین و بادوامترین و بیشترین و فراوانترین درودی که بر یکی از برگزیدگان و انتخابشدگان از میان آفریدگان فرستادی، و بر او درود فرست، درودی که پایانی برای عدویش و نهایتی برای مدتش، و به آخر رسیدنی برای زمانش نباشد، خدایا حق را به وسیله او برپا دار، و باطل را به او نابود کن، و دوستان را به سبب آن جناب به دولت برسان، و دشمنان را به دست او خوار گردان، و پیوند خدایا بین ما و او، پیوندی که ما را به رفاقت گذشتگان او برساند، و ما را از آنانی قرار ده که به دامن عنایتشان چنگ زنند و در سایه لطفشان اقامت کنند، و ما را بر پرداخت حقوقش و کوشش در فرمانبرداری اش، و دوری از نافرمانی اش، کمک کن، و بر ما به خشنودی اش منت نه، و رأفت و رحمت و دعای خیر آن حضرت را به ما ببخش، تا حدی که به سبب آن به رحمت گسترده ات، و رستگاری در پیشگاهت برسیم، [۱۵](#)

خدایا به وسیله او نمازمان را پذیرفته، و گناهانمان را آمرزیده، و دعاهايمان را مستجاب گردان، خدایا روزیهایمان را به سبب او گسترده، و اندوهمان را برطرف شده، و حاجت‌هایمان را برآورده فرما، و به جانب ما به جلوه کریمت روی آور، و تقرّبان را به سویت بپذیر، و به ما نظر کن نظری مهربانانه، که کرامت را نزد تو، به وسیله آن نظر به کمال برسانیم، و آن نظر مهربانانه را به حق جودت از ما مگردان، و از حوض جدّش (درود خدا بر او و خاندانش) با جام او و به دست او، سیرابمان کن، سیرابشدنی کامل، و گوارا و خوش، که پس از آن تشنگی نباشد، ای مهربانترین مهربانان، [۱۶](#)